

»Potrošniška mrzlica se umirja«

Pogovor s poslovodkinjo prodajnega centra Mercator na Slovenčevi cesti

Tončka Habič

olje in drugo hrano? Mar bi ne mogli s pridelki s svoje zemlje prehraniti vsaj sebe in zraven še kaj izvoziti?

»Prav gotovo. Samo vso plodno zemljo bi morali zares obdelati! Greh je tudi, da še kar naprej rastejo betonska naselja na obdelovalni zemlji. Pa ne samo to. Kmečko delo bi morali bolj ceniti! In vsak kmet bi moral na leto zaslužiti vsaj toliko kot delavec na primer za strojem ali pa še več, saj kmet ne dela samo osem ur na dan, ampak je njegov delovnik dolg še enkrat toliko.«

— Pravite, da se je potrošniška mrzlica umirila?

»Ja. Ljudje ne kupujejo več tako brezglavo. Tisti, ki so si nakopili zaloge, so najbrž dojele, da se to ne obrestuje. Kava je namreč dobra le 6 tednov, potem se razdiši. Moka, ki jo hranimo več kot pol leta, oprhne, vanjo se naselijo tudi molji. Tudi olje postane v šestih mesecih rado žarko, pralni prašek v istem času počasi izgublja svojo pralno vrednost, hkrati se tudi navlaži. Molji in drug mrčes se rad prav kmalu naseli v fižolu, ričetu, polenti. Ljudje, ki si te in druge izdelke kopičijo v prevelikih količinah, povzročajo torej sebi, družbi, še posebno pa ljudem, ki te ali one stvari zares nimajo, pravo škodo. Takšne zaloge — naj še posebej poudarim — pa se sploh ne obnesejo v stanovanjih s centralno kurjavo. Tam so kleti pretople.«

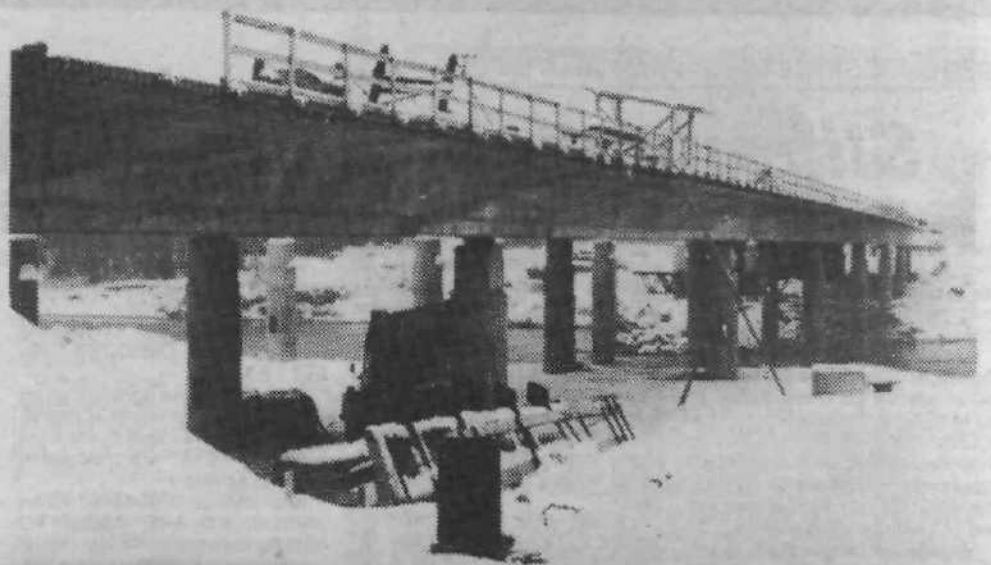
— Pa vendar niso kupci krivi za pomanjkanje?

»To ne. Včasih so temu krive neusklajene cene, drugič pomanjkanje surovin itd. Res pa je, da se prodaja tistih živil ali stvari za katere ljudje slišijo ali preberejo v časopisih, da jih bo primanjkovalo, močno poveča. Tako je sedaj s margarino. Navadno jo pri nas prodamo na mesec 1000 kilogramov, sedaj pa bi jo lahko prodali trikrat toliko.«

— V vaši trgovini kupuje cela Ljubljana, pa tudi iz drugih krajev pridejo?

»Ugaja jim to, da kupujejo le enkrat mesečno, a takrat vse, kar se ne pokvari. Ker prodajamo blago na veliko (diskont), je to tudi ceneje. Današnji uslužbenci namreč nimajo časa kar naprej letati v trgovino.

Nadalj. na zadnji strani

Mraz, sneg in neugodne vremenske razmere niso omajali delovne vneme Ingradovih ljudi, ki vsak dan hite pri gradnji novega mostu prek Save v Tomačevem. Če ne bi bilo smole julija, ko jim je voda dvakrat odnesla nasipe in oktobra, ko je Sava poplavljalna, bi časovni načrt gradnje krepko prehiteli, tako pa imajo nekaj dni zaostanka. Levo vozišče je že dober mesec zgrajeno, do sredine aprila bo nared tudi drugo, za katero je že postavljenih 24 nosilnih stebrov. Že sredi prihodnjega meseca bodo prek polovice mostu — po levem vozišču, tovarnjaki Slovenijacement-Tehnika vozil gradbeni material. Do 15. junija, ko bo most dograjen, bodo delavci celjskega Ingrada uredili še hodnik za pešce na eni ter kolesarsko stezo na drugi strani 204 m dolgega mostu, postavili razsvetljavo, ograje, pod mostom potegnili cevi vodovoda in kanalizacije ter opravili še vsa ostala potrebna dela za predajo mostu namenu. Če upoštevamo, da so z deli pričeli lani junija in da ni šlo brez težav, zaslužijo za svojo zavzetost vso pohvalo.

— Sedaj je dovolj olja, kave, sladkorja, tudi mesa in še do nedavnega tako iskanih praškov. Česa pa se zdaj ne dobi?

»Zdaj na naših policah kupci bolj redko vidijo margarino, mast, maslo, alpsko mleko, mlečne izdelke (predvsem ne vseh vrst sirov), suhomesnatih izdelkov, hrenovk, britvic in žarnic. Prepričana pa sem, da bo tiste dni, ko bo izšla prva letošnja številka Zbora občanov, že precej bolje. Vsi v naši družbi si zares prizadevajo, da ne bi več primanjkovalo osnovnih živil!«

— Južnega sadja tudi ni, mar ne?

»Ne. Navaditi se bomo pač morali, da bo banan, pa ananasov, grenivk, pomaranč in drugega eksotičnega sadja iz tujine manj. V naši družbi si v tem trenutku vsi prizadevajo povečati izvoz, devize pa bomo uporabljali samo za stvari, ki so nujno potrebne. Tistega sadja, ki ga po hranilni vrednosti lahko nadomestimo z domačimi jabolki, hruškami, grozdem in podobnim, bo res manj.«

— Se vam zdi čudno, da mora Jugoslavija, ki ima veliko plodne zemlje, uvažati maslo,

ZBOR OBČANOV

Ljubljana, 20. januarja 1981
Leto XXI, številka 1 (246)

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Pojasnilo o prispevku za stavbno zemljišče

V letu 1980 je začel veljati nov odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju ljubljanskih občin (Ur. l. SRS št. 35/79). Na podlagi tega odloka je določena

višina nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča po naslednjih merilih: lega zemljišča, namembnost predela v katerem je zemljišče, stopnja komunalne opremljenosti in pridobitna ugodnost lokacije. Pri določitvi stopnje komunalne opremljenosti stavbnega zemljišča se upošteva MOŽNOST priključitve na komunalno omrežje.

Zaradi novega odloka, za katerega ni bila podana prava razlaga, je prišlo do nekaterih nejasnosti in različnega izvajanja odloka, kar je povzročilo določene napake pri obračunu nadomestila za nezazidano stavbno zemljišče. Občinski upravni organ bo po uradni dolžnosti izdal nove odločbe

vsem zavezancem plačila nadomestila za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča.

Zaradi novega načina obračunavanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, za katerega je bilo potrebno predhodno ugotoviti komunalno opremljenost zemljišč in zaradi prehoda na avtomatsko obdelavo podatkov, so bile odločbe za odmero nadomestila izdane šele konec leta 1980.

Občane prosimo za razumevanje; pričakujemo, da bodo svoje obveznosti v roku poravnali.

Oddelek za komunalno in stanovanjsko gospodarstvo
Skupščina občine Lj.-Bežigrad

Mandarine s Titovega vrta

Dobili so jih otroci v Zavodu za usposabljanje slušno prizadetih

Takoj po novoletnih praznikih je na Zavod za usposabljanje slušno in govorno prizadetih, na Vojkovi 74, prispelo pismo predsedstva SFRJ, datirano decembra 1980, v katerem je bilo rečeno:

Pošiljamo vam paket mandarin, nabranih v Titovem vrtu na Brionih, s prošnjo, da jih izročite otrokom vaše ustanove. Tovariš Tito je z radostjo pošiljal pakete mandarin otrokom širom Jugoslavije in tako izražal svojo veliko ljubezen do mladega naraščaja.

Uporabljamo to priložnost, da otrokom čestitamo za Novo leto in jim želimo srečno otroštvo, osebju ustanove pa veliko uspeha v njihovem humanem delu.

Dva velika paketa z dišečimi mandarini je otrokom Zavoda za usposabljanje slušno in govorno prizadetih izročil predsednik skupščine občine Bežigrad Janez Rigler.

Otroci so ob tej priložnosti izvedli kratek kulturni program, se zahvalili za poslano darilo in obljubili, da bodo nadaljevali po Titovi poti.

T. B.

90 LET JOŽEFA BIZJAK

Partizanska mati in najstarejša Črnučanka, Jožefa Bizjak, je praznovala visok življenjski jubilej, 90-letnico. Ob tej priložnosti so jo obiskali predstavniki občinskega ter krajevnega odbora Zveze borcev NOB ter ji zaželeli še veliko zdravja in srečnih let. Življenje živahne in prilazne Bizjakove ni bilo lahko. Rojena je bila na Predmeji pri Ajdovščini, svoje štiri sinove in hči pa je vzgajala v naprednem duhu. Vsi otroci so šli v partizane, Janko se iz borbe ni vrnil. Padel je 29. oktobra 1941 blizu Polhovca Gradca kot komandir Mengeško-moravske čete; proglasili so ga za narodnega heroja.

Težka vojna leta so bila za vse trda preizkušnja, tudi za Bizjakove. Zdaj živi Jožefa Bizjakova na Spodnjih Črnučah. Dobrim željam njenih gostov ob 90-letnici se pridružujemo tudi mi!

Na obisku v SMELT

Bežigraske delovne organizacije za gradnjo investicijskih objektov SMELT je obiskal predsednik skupščine Slovenije Milan Kučan. V razgovoru z vodstvenimi delavci so sodelovali še podpredsednik skupščine Jože Globačnik, predsednik zbora združenega dela Emil Tomažič, podpredsednik družbenopolitičnega zbora Igor Uršič ter Marjan Orožen, Janez Rigler, Lojze Novak in drugi.

SMELT je edina delovna organizacija v Jugoslaviji, ki s temeljno dejavnostjo izvajalski inženiring, kar pomeni izgradnjo objektov »na ključ«. Na tem področju imajo že dolgoletne izkušnje ter lepo število

uspehov. V pogovoru so se gostje zanimali predvsem kako se SMELT vključuje v planske napore, da bi združeno delo

doseglo čimveč dohodka z izvozom tehnologije in opreme in da bi se za to tudi ustrezno povežalo.

Bežigrad 1981

Za Bežigradom je danes 28 krajevnih skupnosti, v njih živi 57.787 prebivalcev. Na srednjih straneh našega glasila (5-8) vam v posebni prilogi predstavljamo meje krajevnih skupnosti, seznam ulic in cest v bežigraske krajevnih skupnostih ter spisek najodgovornejših aktivistov v krajevnih skupnostih.